

עלון קיבוץ העונן מס' 53 | ספטמבר 2016 | אב-אלול תשע"ו

שְׁלָום בִּתְהָא א'

(צילומים: שירלי לאוסון שרון)

שלום לכם,

מדור "כאן גרים בכיף" – אחרי שראיינו (כמעט), את כל הזוגות הצעירים בקיבוצנו, החליטנו להתקדם כמה שנים קדימה, לעבר הזוגות הקצט יותר מבוגרים, וקצת פחות ידועים בקיבוצנו, ולהכיר גם אותם.... פרטם נספים בנילון זהה...

מדור "האהבות שלי" – בכל חדש, נתלבש על איזו אישיות או אושיה בקיבוצנו, ונלמד עליה ועל האהבות שלה. סקרנים מי האושיה הראשונה שבחרנו? סוחו מיד בנילון זהה...

ולצד כל ההתחלות, גם מקום להתנצלות קטנה: בנילון הקודם נפלה טעות במספר הפלפון של **נירה בן שבת**. המספר הנכון הוא: **052-3554903**, כמו כן, ההנחה שתיננתן לחברי העוגן בעסק של נירה, היא **15% על הטיפול הראשון**, ולא 10% הנחה קבועה כפי שפורסם.

ולסיום, ברכות חממות לאחד והיחיד, המאייר המוכשר והבלתי נלאה שלנו, **יעקב גוטמן**, שהחstor פעימה מליבנו אחרי שלקה בהתקף לב קל – אך חזר אלינו ולשגרה במחירה, כפי שאפשר לראות כאן בנילון, עם האירומים המשגנעים כמו תמיד, שאיר לנו בידייו המוכשרות. **רק בריאות!**

ותשמור על עצמך, מכולנו!

קריאה מהנה ושנה טובת לכל בית העוגן רווחת ורחב

מוזמנים להירשם לניוולטר החדש
של מועצה אזורית עמק חפר
ולהתעדכן באירועים קרובים בעמק,
בחדשות ובפעילות אגפי המועצה השונות.
ההרשמה באתר המועצה:
<http://www.hefer.org.il>

עונהת החגיגים לפנינו. שנה חדשה בפתח, התחלות חדשות, תקווות חדשות ונגענים, לימים שקטים ורגועים בארץינו הקטנה, שאין לה רגע דל, ולא רגע מנוח.

הستוי בפתח, פה ושם נראים בקיבוצנו חבים בפריחתם, הימים מתקצרים אט אט, ובשעות הבוקר המוקדמות מתחילה לחוש את הקור המתגנגב...

אצלנו בקיבוץ גם התחלות חדשות: ועד חדש נבחר, וחברי הנהלה כלכלית התקמבקן וזכו לאמון מחדש של החברים. נאחל לחברים הנבחרים החדשים, ולאלו שנבחרו מחדש, הצלחה בתפקיד החדש והמחיב, שתעבדו בשיתוף פעולה פורה, ותשכלחו להצעיד את קיבוצנו קדימה הן מבחינה חברתית והן מבחינה כלכלית.

גם ב"ביתנו" התחלות חדשות! 3 מדורים חדשים... החל מהשבוע אנחנו גאות להוסיף לעיתון 3 מדורים חדשים וקובעים שיתווסףו לשכל המדורים הקבועים שלנו.

המדור של סמדר הראל – פסיכולוגיה חינוכית – בשל ענייני אתיקה, סמדר לא מטפלת באוכלוסיית העוגן, ولكن גם מענייקה 10% הנחה כמו יתר העסקים שנתנו הנחה בנילון הקודם. במקום זאת, היא הציעה לנו הצעה שלא יכולנו לסרב לה: مدى חדש, סמדר תעניק לנו מהידע שלה כפסיכולוגית חינוכית, טיפולים ועצות והשאלות הרבות הנלוות לכך.

הקיבוץ משתתף בצערים של קורה, רוני, יוסי, רפי, גלית והמשפחות במוחות הבעל, האבא והסבא **שמעאל טוביה ז"ל** שלא תדעו עוד צער

כתובת המערכת: kh8982171@gmail.com **עריכה והפקה:** מרבי אילן ורחת ברון

עיצוב רפואי: רוני אסקפה שני **אזרחים:** יעקב גוטמן **תשbez:** דינה ווינ

ברכת שנה טובה לקיבוץ העוגן

שחטים יקנו את העוננפלסט בעסקת ענק
וכל חבר ישלשל לכיסו יופי של מענק
שהמיןיל ואפשר לכולם לבנות
ושנעביר את מעברות במספר הלידות...
(זה לא יקרה לעולם...)

שנדע לקבל את השונה והאחר
ולתת מעצמנו קצת יותר
ושתמיד נזכיר, שנם אם נדמה לנו
שבמקום אחר יותר טוב ומרגשת
אין כמו – לאהוב את מה שיש!!!

נאחל לכולנו

שנה טובה, שנה של עוזרת הדידית
שנת תרבות, בריאות, ביטחון ואהבה

רב אילן

או מה נאחל לקיבוצנו היקר לשנה החדשה?

שחדראים סביבנו יהיו ירוקים
ולא רק אלו של השכנים...
שנדע לכבד ולהוקר את שכינו בית שממול,
מסביב ומאתוך
כי שכנים אתם יודעים, לא תמיד אפשר לבחרו..

שחברי הועד יעבדו בהרמונייה ובשיתוף פעולה
ויחזיצו את הקיבוץ בדרך הנכונה
שתמיד נזכר לתמור למי שזוקן
ולא נשאיר אף אחד בלבד זרוק
שקהילה מחייבת תמשיך לחבק חזק וצמוד
ולא תשאיר אף ותיק בלבד ונלמד

שצעיר הנהלה כלכלית ימשיכו לפקח לנו על הממון
ושנעביר מנירען לחיסכון
שנצלח להבטיח פנסיה מכובדת למבוגרים
ושבסוף סוף יירדו לנו את המיסים...

שנוכל לישון בשקט בלי חשש
שיפורצו לנו לבתים
ושאמ כבר פרצו – שלפוחות נתפום את הגנבים
שנכיר 1/3 מהשכונה החדשה, לפחות
לא רק במראה – אלא גם בשמות...

"החופש تم, יצא לדרכ'

למדנו לפיו נושאים וכבר בתחילת השנה ידענו האם אנחנו הולמים להיות אינדיאנים או שמא נמלים או קיבוצניים... או אולי מגני עולם אמיצים....
להבדיל מהיום, מורה אחד לימד אותנו את כל המקצועות. היום הראשון ללימודים היה חגיגי ומרגשת, כאשר כל אחד מאותינו ידע שהוא גדול בשנה....
חרוננו לאט לשגרת הלימודים ולציפייה היומיומית להפסקה הנגדולה ב-00:10 בה נפגשנו במנזר המשחקים עם כל הכתות ושיחקנו את המשחקים המיתולוגיים כמו "מחנינים", "כדור הכאה", "חמור ארכור" וכו'.
כך עברו עליינו ימים אלו בלימוד ומשחקים, ובמרקח הזמן נראהים כמו אושר גודל וממושך.

**שנת לימודים טובה לכל התלמידים שלנו,
ממרגדי.**

גדי גdish ומרגה דה בריין

הימים מתקצרים, המשך שוקעת מוקדם יותר, החצבים בפ' ריחתם והנחלילאים בחלייפותיהם האלגנטיות.
בסנדורייה העבודה בעיצומה - לסתוק נעלים לחורף הקרוב, ובשיחת הקבוץ אפשר כבר לראות את המסרגות מקופצות בהתרגשות לייצר סודדים ואפודות חדשות לילדים.
גם בכיתות יש כוננות. מקבלים קלמרים חדשים (עשויים עץ עם מכסה שנפתח הצדקה בקלילות), ובתוכו מחק לבן ונקי לגמרי ועפרון חדש הדור ואורן. המחדד הוא מחדד משותף לכל הכתה. הוא קבוע על שולחן המורה, ולשם הילכנו כדי להՃד את עפרונינו.
והמחברת החדשה... עדין נקייה נקייה ועוד אין בה אף שכיאה...
אייהEIF כתוב בדף הראשון, כמו הזדמנויות חדשה לשומר על מחברת נקייה ומסודרת.

מהנו עשו בגיל הרך

למרות שהזרתי בתחלת אונסוט לתקיך, הנעתי להבנה כי בשלב זה של חי לא אוכל להמשיך לבצע את תפקיך מנהלת הגיל הרך בהעוגן באותה התמסרות ואחריות שנגנתה בה בכל השנים לפני הלידה, וכי גם בחודשים הבאים ואפלו בשנים הבאות לא אוכל לבצע תפקיך ניהולי כה משמעותי ולמתת את כל יכול שיכלתי בעבר. אני וקוקה להיות פנויים לילדי ולbeitי, והמערכת וקוקה למנהלת חדשה שתאהיה פנויים לעובודה החשובה הזאת, להעניק לצוותים ולהורים את המענה המירבי. אי לך החלטתי לסייע את תפקיך ולפנות את המשרה למנהלה/ת חדשים שיוכלו להשתלב באופן מלא ומסור בניהול ובoglobلت המערכת הנפלאה הזאת.

אני עדין לא נפרדת סופית, אך בהזדמנות זאת רצח להזוזות ולהזכיר את כל מי שליווה אותי בדרך - החל ב**דוד קורן** שהיה מנהל החינוך וקיבל אותו לתקיך, **יעל ליבר** שהחליפה את דוד - עם שניםם הרגשטי שותפות לדרכן, גיבוי מלא לתקיך אותו ביצעת. לכל אנשי השירות, החצר, התחזקה, בעלי התפקידים במזכירות, בהנהלת החשובות (ובעיקר **מלחכה**), על שיתוף פעולה פורה ומtent' שירות אדיב ואוהב לחינוך. תודה לכל החברים הוותיקים והצעיריים בשכילים ובדריכים.... נהניתה להיות חלק מההנוף המקומי של קיבוץ העוגן. תודה לועדת חינוך ולכל צוותי החינוך, הנגיל הרך והברמරונים ובכעורים. תמיד השטדי לנו לעבד בשיתוף פעולה לטובות מערכת החינוך שעומדת לנו עיניהם של כולנו. תודה אחרונה ואישית במיוחד לשוטפה הצמודה שלי לכל אורך הדרך. **רעות קדר** שותפה מקצועית וחברה אמיתי- בלבדין זה לא היה אותו דבר.

אני רוצה לברך את קהילת העוגן, את הילדים, ההורים והחברים - בהמשך שגשוג, פרון וצמיחה בכל התחומים.

ענבל למ – רצצת הגיל הרך

שנת הלימודים תשע"ו הסתיימה לה בסוף אוגוסט. CIAה למרכז המורכבת רובה כולה מנשים, שנה זו התאפיינה בשפע הירקות ולידות של מטילות, גאננות ומנהלות במרכז החינוך של העוגן, הן בגנים והן בחינוך הבלתי פורמלי, ובסי' כמה 6 הירקות - 7 ילדים. מול טוב ורבה אושר לכולם.

מטבע הדברים היו גם יותר שינויים ותחלופה בכוח האדם במרכז, אף שהשתדלנו לשמור על יציבות מרבית לטבות הצדדים, ההורים והילדים. גם אם לא היה מושלם - חוסנה של המערכת ניכר והוכח גם בתקופות של השינוי. אין ספק שהיציבות מתבססת על העובדה שבכל הוצאותם אנו זוכים לקביבות ולחשכנות גבוהה יחסית, במיוחד בקרבת הגאננות שזו כבר השנה הרביעית שככלן ממשיכות איתנו יחד (שלא לדבר על אלו שכבר הרבה יותר מכך) והן גוף מקצועי מילוד, מגובש ובה תפתחות מקצועית מתמדת - הן בתוך המערכת והן מוחזקה לה בהשתלויות שונות. גם בקרבת המטילות המורכבות וטבות, ישנה יציבות וחשכנות. בנות שהatte' חילו אצלו נמטילות - "הציגו ונפגעו" וכעת הן סטודנטיות להינוך במכילות השונות, וממשיכות לעבד אצלו מספר ימים בשבועו כמשלימות בצוותים ובחופשים.

מושא כח האדם האיקוני והמתאים למרכז חינוך בכל ולמ"ר ערמות קיבוציות בפרט, הוא מושא כאוב ובעיתי בכל הארץ ולא פשוט למצוא את האנשים המתאים וגם לשמר אותם לאורך שנים. אנו עושים מאחסים כל הזמן ליצור את הוצאותם היכי נכנים והיכי מקצועים – תahrain שאין לו סוף...

וicut... לאחר חופשה קצרה של הילדים בבית ושל הצדדים ווותים בההתארגנות והכנת הגאנטים, פתחנו את שנת הלימודים בסוף אונסוט לכל הילדים המשיכים. הילדים החדשניים הגיעו אליו ב- 1/9. פתחנו את השנה עם 96 ילדים במרכז – 64 ילדים קיבוץ (ילדים תברים ובנים) ו- 32 ילדים חוץ (ילדים מהסביבה וחברים מתגוררים בקיבוץ).

במהלך החודשים הבאים ולאחר קליטת כל התינוקות החדשים צפויים להיות בסה"כ - 105 ילדים במרכז. כ- 70 ילדים קיבוץ וכ- 35 ילדים חוץ.

שנת 2016 מתאפיינת גם בריבוי לידות בקיבוץ - כ-15 תינוקות נולדים ועוד צפויים להיוולד עד סוף השנה. מול טוב והרבה נחת והנאה לכל המשפחות החדשנות והמתurbות. אנו רוצים להזכיר כי שמירת מקום בבית התינוקות וכל הכלור בחלוקת תינוקות חייב להיות בתיאום מראש עם רמת הניל הרך. בוודאי בשלב זה של השנה שכבר לא נותר כמעט מקום פנויים בבית התינוקות. כל מי שילדה או צפואה לילדת בקיבוץ- אני פנו אליו לתיאום.

ולסימן, מהו בינהה אישית- בשש השנים האחרונות (כמעט), ניהולית את מערכת הניל הרך של העוגן באהבה גדולה, התהברת לצוותים, להורים ולאנשים רבים בקיבוץ. הרגשטי כאן לגמרי בבית. לפני 5 חודשים ילדתי את תאומי - שני בנים מקסימים - לירוי ומארוי.

מסיים שנה ופותחים שנה בחינוך הבלתי פורמלי

הפנים קדימה לקרהת ביטוס פעילותה של התנועה והשבת עטרה ליושנה, וההורם שמקבלים עדכנים שוטפים והופכים להיות שותפים לעשייה החינוכית בתנועה, כמו שהם שותפים עד היום לעשייה החינוכית במרקונים ובנעורים.

לסיום, לא יכולה לדמיין פעילות חינוכית ענפה ומופלאה שכזו ללא הוצאות החינוכי שעומל ימים כלילות (תרת משמע), חולם, הוגה וחשוב והוא חלומות למציאות ולילדות בלתי נשכח!

תודה לך אלופות ואלופים, בשם כולנו!

צוות הנעורים: אביב גרכנות והרכש החדש יאיר אלון.

צוות המרכז הבוגר: טליה פלג חיים.

והרכש החדש תאיר (שכירה).

צוות המרכז: שחר קשת, ליאור ויינרט, יובל ויינרט
ונבנבר (שכירה).

צוות המרכזון: מיה (שכירה), עינת ניל, דקללה (שכירה)
והרכש החדש: רקפת אדרי (מאטנר).

ותודה גם לצוות הסיווע: מרגלית לאור, עדן קשת, תום
חגאי, שירה בנשлом וטליה זמיר (שכירה).

רעות קדר

...והפעם, כתבת בהמשכים, בין בקבוק לבקבוק ובין תונמה אחת לשניה, עדכון לקרויה בитנו מהמרכזון, מהמרכז ומהמכה ערומים.

חופש גודל מרוגש ומשמעות הסטיים זה מכבר. אחד החופשים היותר עמוסים שידעה מערכת החינוך שלנו... עמוסים בעשייה חברתית - חינוכית מהנה, בנסיעות ובפעליות ובוחש שיפה לתוך עם המון השפעה על הילדים והנערים. תוכן שמעצב ומשנה תפיסות עולם ודרכי חשיבה. אין ספק שבעת כתיבת שורות אלו, אני עוד חיה את חוותית טילן הנעורים אליו הטרופתי, שלושה ימים בלבד טרם נולדبني. פגשתי שוב חברה מעמיקה ורצינית של נערות ונערים. חברה ביקורתית ותית ומתעניינת. נעורים העונן- תמיד מרגשים אותי מחדשי כבר בטיפול התרבותני מהמחשבה **شمסימימ' כיתה ז'**, מצטרפים למאהת חברה נפלאה, ואכן, השבעייה נקלטה יפה בחברת הנעורים. מחללת להם תקופה של התבגרות מעצימה וחוויתית! **עדוי ברנען, אמייל קורן, יעל ענבר,** **נגה גפן, דניאל חגאי, יובל הוכשטייר ואליישע שמוחוני.** בוגרת המרכונים עברנו חופש רווי חוותות ופעליות גם כן. נושא החופש היה "שור ישראלי", וכל שבוע נחפינו לפן

אחר בהיסטוריה, תרבויות ובחוויות הישראלית. לאור כל החופש נחפינו לזרמים וזרמות ישראליים, עמודי התווך בתרבות שלנו, הכרנו שירים אמיתיים עם לחנים ומילים (ולא כמו אלה שהם שומעים היום, מבלי להעלות...), ביקרנו במוזיאון ההעפלה, בסטודיו טרדם, בטלזיה החינוכית, הנגדולים שלנו בילו בקייננה כולל לינה בקיבוץ גבע, שיחקו ב"MRIOT למלון" והרחבו אופקים.

השנה התארגנו לשינויים דמוגרפיים ומבנהו המתASIC חיבים חלק מהתהילה התרבותית הקהילתית שלנו. במרצונים התחלנו את השנה עם שלושה בתים עברו לידי כיתות א' עד ז' ולא שניים כפי שהיא עד השנה. אז היוים יש לנו מרכזון לכיתות א' - ב', מרכז לכיתות ג' - ד' ומרכז בגור לכיתות ה' - ז'.

גם השנה קלטנו קבוצה גדולה של לידי כיתה א' ובכך עשינו היסטורי: **75 לדי העונן בכיתות א' עד ז'** הקבוצה הנגדולה ביותר שנראתה פה בשני העשורים האחרונים!!! מברכת בהזדמנות זו את יידי והורי העולים לכיתה א' המכבים בשער הגיא ליאון.

עד שניים שהכנסנו השנה למע-רכבת: פירקנו את החיבור ההיסטורי בשומר הצער בין העונן למעברות ויצרנו את "קן העונן", אותו מנהלת ומובילת **אביב גרכנות** שלנו.

כבר רואים את הרוחות הנהדרות שהביאו איתו השינוי: הפינג פתיחה השנה שהיא כייפוי, העובדה שאחרי מספר שנים "יבשות" יש לנו סופסוף מד"צים (מדריכים צעירים) מהעוגן, ואנחנו עם

על סרטנים ו שינויים...

תקופה מסוימת, בדרכן לצמיחה ולהתפתחות. וכשהם חשופים, הם זוקקים להגנה. חווית קודמות מוצלחות בזמןנו מעבר יכולות לשיע (יש אין סוף מעברים כבר עד גיל הגן), אך ללא ספק גם להורים יש תפקיד מהותי יש לא מטע דברים שאחנחנו כהורים יכולים לעשות כדי להקל על ילדינו בתקופות מעבר. הנה כמה מהם:

- הכנה מראש** - הכנה כוללת גם היכרות מינימאלית עם המבנה, המוגרת, האנשים וכך, וגם שיחה שבה אפשר היה לחתך מקום לרגשות, לציפיות ולהששות שאולי יעלן.

אפשר להיעזר בספרים רלוונטיים העוסקים במעבר.

- ציפיות ריאליות** - בנוסף לכל הצד שהם לוקחים, הם מכניםים לתייך גם את כל הציפיות שלנו - ההורים. תוספת משקל מוכבדת מאד. הציפיות צריכות להיות מותאמות לילד, ללא השוואות לאחים ולחברים ועם חיזוק על עצם המאמץ ולא על התוצאות. הבית, בעיקר בתקופת מעבר, צריך להוות עיר מקלט ולא בית משפט.

- התכוונות, מעורבות ותמיכה** - תננו לילדים תחושה שהם יכולים לחלוק את עולם הרגשי. הם קשובים לצרכים שלהם, הפגינו מעורבות בנעשה וספקו עזרה מעשית בהתאם לצורך.

- סבירנות** - לכל ילד סגנון וקצב הסתגלות Marshal. ישcallocו שלוקח להם זמן רב יותר, אך אין בכך כדי לרמוז על רמת התפקיד העתידית.

- זמן** - חשוב לפנות זמן להיוות עם הילדים, להקשיב ולהעניק תשומת לב והתעניינות. זה לא אומר לרוחם או לנזוף, לפצחות או לבקר. זה גם לא אומר לשבור את השגרה

סמדר הראל פסיכולוגית חינוכית

זהו. נגמר החופש. הילדים נכנסים למסגרות וההורים חוזרים לשגרה... לכורה ריטואל קבוע וודוע מראש, אך למעשה חדש סופטמבר מהוות תקופה שבה מתרחשים כמה מהם עבריים הייתר דרמטיים בח' הילדים שלנו. כניסה לגן, מעבר גן, כתה א', החלפת מורה, מעבר לחטיבה ולתיכון, סיום בי"ס וכו'...

המעברים המשמעותיים הללו, הם לעיתים קרובות מעברים ממוקם מוכרך למקום זר, פרידה מבוגרים ממשמעותיים, פרידה מחברים או מעבר למסגרת נזולה יותר, והם מצריכים יכולת הסתגלות לשינויים מבניים ואנושיים רבים. אם נחשב רגע על עצמנו בתקופה של שנייה (למשל לידת ילד), ההתחלת עבודה חדשה או מעבר מקום מגוריים), ככל להזכיר בקשה רחבה של רגשות שלילו אונטו. התלהבות, התרגשות, סקרנות ותגובה לצח חוסר וידאות, חוסר שליטה, פחדים וחששות - איך יהיה? האם יצא? מי יהיה הבוס שלו? האם יהיו נחמדים אליו? האם עומד בציפיות?...

תחושים דומים ואחרות קיימות גם אצל ילדים העומדים בפני עצמם.

שינויים ומעברים יש בעלי סוף בחיים והם לא תמיד קלים. הם יוצרים מעין "משבר" רב חשיבות שהסתגלות אליו מובליה בסופו של דבר להתפתחות ולצמיחה אישית (בדומה למודל ההתפתחותי של הפסיכולוג אריק אriksson, המדבר על שלבי התפתחות לאורך החיים ועל הופעתו של משבר ההתפתחותי בכל אחד מהם).

סיפור שمدגים את הכרויות המשבר הזה, הוא סיפור גדיתו של הסרטן -

סרטן לא נולד עם שרין אלא בונה אותו. לא רק בעת לידתו, אלא גם בעת תקופות גדייה. מספר פעמים בחייו משל הסרטן את שרינו, מאפשר לעצמו גדייה ואז בונה אותו מחדש. ובאותה תקופה בה הוא לא שרין, נמצא הסרטן במצב פגיע מאד. הוא מתמודד עם סכנות רבות שנמצאות סביבו כמו דגנים, ציפורים ובני אדם. אבל רק כך יכול הסרטן לנצל.

ברבים חודשים סופטמבר לאורך השנה, חשופים ופגעים ממש הילדים שלנו נמצאים ללא שרין, חשופים ופגעים ממש

לטיכום, כבר אמרנו שינויים ומערכות הם חלק מהחיים. אין ברירה, הם שם וחיבטים לעברם אותם. זכו שבסוטו של דבר הם עוזרים לנו (כמו לسرطان), לגודול ולהתפתח. מחקרים מראים שההתנסות עם שינויים ורכישת כלים המאפשרים התמודדות איתם, חיונית לפיתוח גמישות מחשבתיות ויצירתיות, למידה מהתנסיות, לחשיבה חיובית וליכולת להתמודד עם קשיים ולהתגבר על כישלונות – מיווניות, המהוות חלק מאבני הבניין הבסיסיות הנחוצות לבניית חוסן אישי והשתלה בות מיטבית בחים הבוגרים.

שנה טובה ומערכות קלים לכלם!

סמדר הריאל | smadarcom@gmail.com

המוכרת. פשוט להיות שם בשבים מכוונים לצרכיהם.

- מודעות וערנות** - תבינו שינוי מהו אתגר לא פשוט המצריך גישת כל משאבי ההתמודדות וההסתגלות. לעיתים העלייה ברמת המתה וההתגויות האינטנסיבית, גורמות לתוצאות גרגיסיות שונות (קשיי שינה, הרטבה, קשיים בהתארגנות...). חשוב להיות ערנים לשינויים בתפקיד, להניב ברגניות ובעדינות ולא להיבהל ולשדר לחץ כדי לא להקצין את המצב. תוצאות כאלו חולפות בדרך כלל (ואם לא, ניתן לפנות ליעוץ).

- אמונה** - האמיןו בילד שלכם וביכולתו לגודול ולפתח "שראה" חדש. הוא יצילח להתמודד, גם אם יתקה לו זמן מושך מכפי שצפויתם.

הו, גאורניה!...

יעקב גוטרמן

ואחר כך בא "עיטה עור הנמר", האפוס הגאורגי הנפלא של שותא רוסטוולי, המשורר הגאורגי הלאומני הנגדל, שכטב את צירתו במאה ה-12 במנזר המצלבה בירושלים (!)...

ונם סייפו המופלא, הלא יאמין ממש, של מתרגם האפוס לעברית, בוריס גפונוב, שלמד עברית בכוחות עצמו בגרוזיה, תרגם את היצירה תרגום מופת, והואשה בדי عمل עלות ארצתו כשהוא חולה מאד, וכדי להיטמן באדמותה.

ואחר כך, כעבור שנים, הוקסמתי מן השירים הפוליפוניים הג'רוזניים הנהדרים וממלחמות העם הסוערים והמעודדים אחד, בהם הגברים המשופפים וחגורו החרב מפלאים לחולל על אצבעות רגליים... והסרטיים התיעודים הרבים שתיארו את הדזו קיום הנפלא, שאפיין את חי' היהודי גאורניה עם שכיניהם הנוצריים.

והנה אנחנו בגאורניה, מגלים את נפלאותיה ב"דרך המשי" העתיקה, החוצה אותה לאורכה, ומצפינים בג'יפ מטלטל אל עבר הקוקazzi הנבודה, תלויים בשבייל צר מעל תהומות עמוקים בהם מתפתלים נחלים שוצפים האספים את מי השלגים שזה עתה גלשו מן הפסגות המושלגנות...

כבר יש למה להתגעגע!

יעקב גוטרמן | guterman@haogen.org.il

את מסעיו לגאורניה והרירה הנישאים, התחלתי אי שם בהיותי בן שלוש עשרה או ארבע עשרה. אכן זכר את היום היה קץ והיית בקייטנה שהוועד היהודי המרכז בפולין ארנן לילדי היהודים. הקיטנה התקיימה בשווידר, יישוב קיטס מקסים הטופע ביערות אורנים, בקרבת וארשא. מעלינו אויר ששטו קלות ענפי האורנים, ואנחנו ישבנו על הדשא סביב אורח שזה עתה הניג, איש יפה כבן 40, לבוש ספורטיבית, וניטרה בידיו. אמרו לנו שהאורח יגיע אליו מקראקוב, שם הוא מופיע קבוע ברכיו, דבר שמיד הוסיף לו בעינינו הילת זהירות יהודית. לאיש היה קול ערבית מאד, הוא ליווה את זמרתו בנגינה נונשנתית, והשיר שהוא שר כבש את לבנו מיד. "סוליקו" קראו לו, שיר גרווני ישן נושא, בלידה על אהוב הנודד למורחים לתוך אחר אהובתו, כדי ללמד לבסוף מפני הזמר ובת הורד, שסוליקו אהובתו כבר שוכנת עפר... ואחר כך באו השירים הרבים שקראי, שיריהם של המשוררים הרוז מאנטיקנים הנגדולים – אדם מצקבץ', פושקן ורומנטוב, שבפרקן החיים השונים שהו בהר הקוקazzi ונψש נקשרה מזא בחלבי קסם אל הארץ ההרנית הנשגבת ואל אנשיה עז' הלבב... וنم הדעה שיוסף סטאלין, המצביא שח'ילו שחררו אותו מאומי המלחמה בכפר זבאדי, בו הסתתרתי כרעה פרות, הינו גרווני ששמו דג'ונאנשייל', הוסיף את שלה.

רננה וגיא דורון

שני אחים נאורים

גיא אהוב מזיקה, אסטרונומיה ובישול. רננה נהנית גם היא מבישול ומקריאת ספרים. ביחד הם אוהבים לראות סרטים, ליהנות ממסעדיות טובות ולטייל עם המשפחה.

הרצון לעברו לקיבוץ נבע מהרצון לנណל את ילדיהם במקומות פסטורי ושקט עם חיי קהילה טובים, וכן למרות המרחק מההרים והשינוי הנגדל, הם מרגנישים כי עשו את הבחירה הטובה עבורם.

لم שטרם הספיק להכיר, רננה וגיא הצטרפו לקיבוצנו כאשר עברו לה坦גורר בשכונת ההרחבה.

רננה, כיום בת 37, בתם של מיה ועודד רVID, והנכדה של אברמייקו וחנה רVID. נולדה בקיבוץ העונג, וכאשר הייתה בת שמונה חודשים עזבו הוריה את הקיבוץ ועברו לה坦גורר בדروم. כיום עבדת רננה כרכמת משאבי אנוש ורואה בחברת "נתיבי הנז הטבעי לישראל בעמ".

גיא, בן 38, נולד והתגורר בbara שבע. מניל 9 מתכנת מחשבים, וכפי שלמדנו בגנליון אוגוסט של ביתנו - לפני 10 שנים הקים את חברת "МОבלרטס", לפיתוח אפליקציות. בנים הבכור נעם, בן 3, כיום בנן ערבה, ולפנוי כשבועיים ה策טט פל, חבר חדש למשפחה. גיא ורננה הכירו לפני כ- 10 שנים דרך חבר משותף. רננה מספרת כי "באחד מימי שישי הגעתו למרכז שירות של חברת סלקום לשימוש טלפון לתיקון. ניא המתין שם עם חבר שלו שנם קוראים לו ניא, שהוא הבוס שלי ב'הוט', ובזמן ההמתנה שוחחנו וכך החל הקשר בינינו".

הצעת הנישואין התקימה באירוע בר המצווה של עידן, (בן דוד של ניא). באמצעות הופעה של איל גולן, החליט ניא, ללא הודעה מוקדמת או הכנה מצדיו (טבעת), לעלות לבמה ולהציג נישואין מול כל בני משפחתו וחבריהם.

את החתונה ערכנו השנה לאחר הצעה כאשר ניא לקח את המושכות ובעצם תכנן את הכל בעצמו, החול מבחרית אלם, צלם, דיינן, וכמובן עיצב בעצמו את הזמנת. כבר אמרנו בחור אחר??!! אמרנו בחור אחר??!!

אלן הילאן, מורה לאנגלית בתיכון "רמתות ים"

מלבד העניין הרב שמצויה בעבודתה, חשוב היה לה לעזר לתלמידים שאנגלית הייתה עבורה אתגר, ולהראות להם כי בוגרות באנגלית היא ברת השגה. בשנים האחרונות עשתה הסבה אקדמאית להוראת אנגלית בכיתות גבוחות בבית ברל וכיום מלמדת את כל שכבות הניל וכל רמות האנגלית בבית הספר ומגינה את התלמידים לבוגרות.

ב"רמתות-ים" החלה שנת הלימודים תשע"ז כסדרה, עם מנハ חדש (אשר קסן), ועם שינויים ארגוניים רבים. גם חזות בית הספר חדשה וcutut היא מוטפחת במיוחד. אלן נהנית מהקירהה לים ונוהגת "להשוויז" ולשלוח תמונות מריהיבות של הנוף הנשקף מבית הספר לאחיה בהולנד.

"העבודה בחינוך לא נעשתה קלה יותר עם השניים. זהה העבודה מתוגרת ואינטנסיבית שמתחלת בבוקר ולפעמים נמשכת עד השעות הקטנות של הלילה. אני אוהבת את הדידי נמיות של בית הספר ושל גיל התלמידות. גם כמורה מקצועית צריכה של לי לעסוק בעניינים חינוכיים וליצור קשר אישי עם עית חשוב ליום החינוך ושל גיל התלמידות. גם כמורה מקצועית אני אוהבת את תחום החינוך ואת הוראת האנגלית בפרט. אין יכולת על כך שאנגלית כשפה ביןלאומית היא מתקצע חשוב מאוד. האמרה "גובלות שפטך הן גבולות עולם" נכונה בהקשר לאנגלית במיוחד".

זהר גדייש עובד

אלן עבדה מזהה כ- 22 שנה כמורה בחטיבת הביניים ובתיכון "רמתות-ים", ("רמתות חפר" לשעבר). לאורך סיפור חייה וגלגוליה מהולנד הרחוקה לקיבוץ העונג, אפשר להבחן באבני הדרך שבנו וסללו את דרכה זווקא למקרה זה.

אלן נולדה ונדרלה בעיר אמסטרדם שבמרקט הולנד. במהלך התבגרותה ובבית הספר, שמה וולדת על ארץ ישראל ועל ההתיישבות הקיבוצית הייחודית לה. חלומה של אמה היה להגיע לארץ ישראל. וכך, לאחר התיכון, החליטה לדחות את לימודיה באוניברסיטה, ובשנת 1978 נסעה ל"שנת חופש" בישראל יחד עם חברה. שתייהו הניעו להתנדבות בקיבוץ העונג. בזמן שהותה בקיבוץ, התנסתה אלן במגוון עבודות, בהגשה, בפרדס ובcheinור, וננהנתה מהן. בתקופה זו פגשה אנשים רבים מרחבי העולם וגם את **אביינום**, לימים-בעלה. לאחר תקופה ההתנדבות בקיבוץ, חזרה אלן להולנד ולמדה באוניברסיטת אמסטרדם תרגום אנגלית-הולנדית. אחר כן, שבה לקיבוץ העונג, למדה עברית באולפן (עם יאיר בסן ז"ל), ומקביל עבדה בחינוך, בבתי הילדיים, וננהנתה מכך. מאז הספיקה לנסוע ולהזور מהולנד עוד מספר פעמים, עד שבשנת 1986 התחרתנה עם אבינום והפכה לעולה חדשה ולחברת קיבוץ מן המניין. כזו, ביקשה לצאת ללימודיו חינוך זווקא לכיתות יסוד במלחת אורנים, בשל צרכי הקיבוץ במורות נספות, וכן בשל אהבתה לארץ והרצון ללמוד את ההיסטוריה והשפה העברית כדי להרניש שייכות למקום. הלימודים ארכו כ-4 שנים ומיד בסימן נולד בכם הראשון של אלן ואבינום, **שחף**. אלן מתודעה שהבחירה בשם שחף אינה מקרית, שכן אולפניסטית עבדה עם ילדי קבוצת שחף ולמעשה, זו הייתה המילה העברית הראשונה שידעה לכתוב.

במשך עבדה בבית הספר היסודי "העונג-מעבורות" עם כיתות ד'-ה' (הלא הם "יעלים-עפרוני"), וחכרת כי השימוש עם קיבוץ מעברות היה לא פשוט. עברו שנתיים בבית הספר נסגר והctrarף ל"יובלים" בגבעת חיים. לאחר כיתה בה חזרה לעובד בחינוך בקיבוץ, הוצאה לה **עדנה גולן** לבוא ולעבד עימה במרקם הלמידה שפועל ב"רמתות חפר". העבודה עם תלמידים בעלי קשיי למידה, היottaה עבורה אתגר, והיא ננתנה לו בחזיב. ראיון הקבלה עם המנהלת ברוריה, אגב, התקיים בישיבה על דשא חדר האוכל הישן של העונג. אלן התקבלה לעבודה, על אף שהיא לא הכשרה וניסיון בעבודה עם מתבגרים, והתמידה בה כ-10 שנים. במהלך תקופה זו השלימה תואר בחינוך מיוחד במלחת סמינר הקיבוצים וכן סיימה קורס הוראה מתתקנת בשפה האנגלית. בשנת 2006 עזבה את מרכז הלמידה והחלה ללמד אנגלית כמורה מן המניין ב"רמתות חפר".

יְהוָה יְהוָה

אנו מודים

(בגדי צבאי)

יוסי גרטלר - פעמוניים של התנדבות

"ארגון פעמוני", הוא ארגון אשר מטרתו לעזור למשפחות לנחל חיים כלכליים מאוזנים ואחראים. הארגון שואף למסור ציאות שתשיע לבניית חוץ כלכלי וחברתי.

איך הארגון עושה זאת?

יוסי, משתיר לקבוצת מתנדבים נוספים בארגון, אשר מקבלים על עצמן משפחחה הפונה לארגון בבקשתה לילויו ושינויו בהતנהלות הכלכלית. הלויי למשפחה, מגובה באחראי איזורי אשר מלאוה את יוסי ותומך בו בידע מקצועי. כל לילוי משפחתי אורק מס' חדשם, כאשר בחודש הראשון יוסי נפגש עם אותה משפחה על בסיס שבועי. על המשפחה לתעד ולרשום (באמצעות תוכנת מחשב), את כל ההכנסות וההוצאות שלה, ובסיוף החודש עורכים סיקום ביןינו. בשלב זהה פורס יוסי בפני בני המשפחה את הנתונים שנאספו במהלך החודש. את כלל הוצאות וההכנסות שלהם במהלך החודש, נותן להם נקודות עליהם הם צריכים לעבוד ולשפר, וחזקן אותם בנקודות בהם הם יציבים. יחד, הם בונים תקציב חדש לשנה. במהלך החודש עוקב יוסי אחר הנתונים שהמשפחה מכינה לתוכנה, וכך הוא בודק שבני המשפחה עומדים בתקציב. כਮובן שהם ממשיכים להיפגש ולבחון את התקציב – האם הוא מתאים או צריך לשינויים. לאחר כ- 5 חדשם הם מסימימים את התהילה, בשאייה שהמשפחה עלתה על דרכם המלך.. התהילה הוא מורכב ואינטימי, כיון שמדובר בעבודה על ההתנהלות הכלכלית של המשפחה, בני המשפחה נחשפים וחושפים את עצם האחד בפניהם השני ומתמודדים עם קשיים שהם מעבר לכטף.

מה אני אניד? בהתנדבות יש ערך נוסף. מבחינת יוסי, הסיפוק הנדרש הוא החזרת תחושת העצמאות, הכבוד והערך העצמי למשפחה, ואם על הדרך הוא גם מצליח לזכות בעצמו בכמה טיפים על התנהלות כלכלית נcona איזה טוב. ואני? אני זכיתי להכיר את יוסי, ולדעת שיש אנשים טובים באמצע הדרכו.

ריקי שנול פוקס

"מעשה נדיב, קטן ככל שהיא, לעולם אינו מתבזבז"
-אייזופו-

כלום מכירם את יוסי גרטלר. מקטן ועד גדול. אותו בחור נחמד, מקבצת שחר, שעובד ב"פאב שמאב". לא סתם "עובד ב"פאב שמאב", אלא מנהל בריצנות ובהתמדה את המקום, יחד עם שותפו – הלא הוא **אלישע שמר**. ארן לא על ה"פאב שמאב" יכתב פה.. מלבד ה"פאב שמאב" והעובדה במרפאת השכנים שלנו, מלא עצמו יוסי לו"ז צפוף ביותר, שהרי אם היה לו זמן להיפגש, הכתיבה הייתה כבר נכנסת לגוליו הקודם..

מהה בניו לו"ז הצפוף אתם שואלים? יוסי מתנדב גם בעמותת "מפעליות חינוך וחברה", וגם בארגון "שמר לחברתי". אלו שני מקומות מרתקים משל עצמם, ארן גם עליהם יספר בהזדמנויות אחרות, או שנם אתם תזמיןו את יוסי לcomes קפה (שחור ללא סוכר – מר!) ותשמעו עליהם, והתנו מכל רגע. לבנטיים - נשמע על **"ארגון פעמוני"**.

ליל כלכלי

פגישה אל תוך הלילה עם אוזי ויר – יז"ר הנהלה כלכלית

הרשימה לשכונה החדשיה הייתה מלאה. אין יוצא ואין נכנס. עודד התעקש. כל 3 שבועות טלפון להיה גל. שלח קוי". המשיך להתקשר. דבק במטרה. התוצאות ניכרות היום בשטח..

באיזה מצב קיבלם את הקיבוץ כשנכנסתם לתקיד?
אני חלק מצוות, (יוני, עומר, אירם, ערן הוכשטייר ואנו), צוות שעבוד ביחיד, צוות ממוקד שיש לו רצון אמיתי להחזיר בבוा העת את הפיקוד שניתן לנו במצב טוב, מתוך אהבה למקום ולאנשים.

ニיהול כסף זה מחייב. וכיסף זה מוצר - המוצר הכי נמכר בעולם! (מתפלוא אפיון יותר מהמוצרים של העוגנופלט...) חשוב שיעסקו בהזאה אנשים שבמגינים בתחים. זה לא עשו אותנו לחכמים יותר, או מוכשרים יותר – אנחנו פשוט אנשים שהוכשרו להתעסק במוצר שנקריא כסף. והוד הכלכלי, זה בעצם ועדת המשק המתולוגית של פעם. אנחנו נבחרנו לפני שנים. שנבחרנו, ישבנו ובנו תכנית אסטרטגית: אין אנחנו רוצים לראות את הקיבוץ עסקית בעוד 15 שנים.

לקיבוץ יש גרעון אקטוארי בנושא הפנסיוני (שבעברית פשוטה הכוונה לכיסף שהקיבוץ היה צריך להפריש לפנסיה לותיקים ולא עשה זאת, אם לא נפקיד עוד הרבה כסף, הקופה הפנסיונית לא תשפיק) – מדובר על סכום של כ- 20 מיליון שקלים...ויותר.

איך הייתה מגדיר את תפקיד הנהלה הכלכלית?

"תקוד הנהלה הכלכלית כמו שאנו רואים אותו: להיות ועדת מייעצת לקיבוץ ולמנהל העסקים בנושא הכספי. מציאות מקורות נוספים/חדשים להנגולת הכספי, דאגה לפנסיה לחבריו הקיבוצ'ים, הסדרת תכנון שימושי הקרקע והשימושים החורניים, תוך כדי ניסיון להקפיד על השקיפות כלכלית והודת נטל המיטים במידה ונינט. זה המקום לומר שאנו מרכיבים מתקודם ועובדתו של אוריאל אבני, המנהל העסקים שלנו. (לדוגמא: עבודה שלו מול המנהל חסכה לנו בתשלום שימושים חריגים כ- 2 מ' שח)".

מהן המスキנות העיקריות בתום שנתיים כיו"ר?

"קיים כל, שהסבiba העסקיית אינה פשוטה כרגע לקיבוצים, בכלל מנהל מקרקעי ישראל. אבל אנחנו מנסים לפתור את זה (ע"י תשלום שימושים חריגים ופעילות שופטת מול הרשות). שנית, שיש עסקים בקיבוץ שmpsדים בשוטף כבר הרבה שנים, ונצרך למצוא דרך להעביר אותם לרוחניות".

הmarsh בעמוד 14

רווית ברוך, מרבי אילן

תיקן ימלאו שנתיים לתקיד המורכב והמאוד מתגער ולא פשוט שעוזד לך על עצמו. הרבה לפני שאחננו, החברים, זענו עליו משחו, או הכרנו אותו מעבר לשם ולתקיד.

וזו כמובן התאריך המזוהה, יחד עם הבחרות המוחדשת להנהלה הכלכלית שהתקיימו לא מכבר, שמננו פעמים לעבר הבית של משפחתי וידר, הנמצא בהרחהבה.

זה היה ביום ראשון בערב. הערב שעוזד מivid פניות בנושא קיבוץ. וכך, מתקיימות אצלנו בלילה סוף... הבחור משקיע שעות על גבי שעות במפגנים אישיים עם חברי קיבוץ מכל הגילאים, הולך לבתים של חברים ותיקום לשימוש את שעל ליבם, בונה אינטנסיב תלאות אקסל, מחשב, מוסיף, גורע, שחקן נשמה במגרש לא פשות...

הוא גם מטייל בטרקים ברכבי העולם, יחד עם קומץ חברים נפש שאיתו כבר 12 שנה, ומתעד הכל באלבומים מרהיבים...

וזה הגענו, והתישבנו במרפסת המרווהות, נהנות מטעה מהمولא של עונת השוקולד הביתה, מעשה ידי של מיכל, אשתו של עוזד.

ר��ע קוצר על המשפחה החביבה זו, שנייה לפני שנצלול פנימה למזינים ודוחות.

עודד, בן קיבוץ להב, בוגר תואר ראשון במללה וניהול, עובד בתפקיד הממונה על תחומי המידע הניהולי והבינה העסוקית בבנק מסד. מיכל, אשתו, מרצה באוניברסיטה הפתוחה לסור ציוגניה והתנהלות ארגונית. הזוג שלושה ילדים – ניא (14), יובל (11) ויהל (5).

ליח זמן עד שהתקבלו אלינו להעונג... בעבר היו ילדיםם אצלנו במערכת החינוך, אבל זה לא הספיק.

באו אספר לך סיפור: לפני כמה ימים לחתמי את ניא, הבן שלי, ל"מספרת בנים", המספרת ההתנדבותית של אליל גל. זה מחייב את הלב הדבר הזה. הערכות ההדדיות, התנדבות, האכפתיות. גרתי לפני זהמושב של עשרים, פלאינים כאלה... ג'יפים וכו... אני ואפסי עוד. כל אחד חשב שם רק על עצמו.

והנה הבריכה, סוף סוף מקום מפגש. עשינו יחד את הבריכה כמו "חוורנים", רצנו אחרי החنب של עצמנו, שנתיים הרבה אנשים עבדו על הפיקט הזה: עמרם, מרשה, לי, אלון ועוד כמה חברות שנטנו את הנשמה. ביום הראשון שנפתחה הבריכה – התישבתי, שמתי את הרגלים בתוך המים – ו..... ממש ירדו לי דמעות. אכפת לי ממה שקרה פה".

| עודד וידר vider.oded@gmail.com

המשך מעמוד 13

בקרוב נאלץ גם לסגור השכירות עסקיות שהינן שימושים חורניים, והקיבו צמלם בגין קנסות הגבויים מהחיר השחרות שליהם!!! אנחנו עשו זאת בזיהות, במחשבה ובhogנות, אבל שלא יהיה ספק - עשו את מה שטוב ונכון לקיבוץ.

אני שמח לראות שהעוגנגלט מתחילה להתיצב סופסוף (טפו, טפו, טפו)... וככל תקויה שאנו נראה בעtid הנראת לעין שיפור ניכר בתוצאותינו.

בסוף דבר הקיבוץ יהיה חייב להתאזרן! – אבל חדש ניהול נכון של הכסף, הנדרת הכנסתות ומצוות בהוצאות, להוציא רק מה שצריך להוציא – ועדין יש אופה לצמצם..."

אופטימי?

"אני אופטימי מאד. הן בתחום הכלכלי והן החברתי. וברמה האישית, אני מאד שמח שחוורת לחיות בקיבוץ."

לכל חברי העוגן שלום רב

ברצוני לשתף אתכם בפעולות הנעשית על ידיינו (דור שני לניצול שואה), למען העלאת נושא הצלת יהודים שהצילו יהודים בתקופת השואה, ובמיוחד מעשי גבורתם של אנשי תנועות הנוער הציוניות בהונגריה 1944, שב歇altototihם ובעשייהם הצלicho להציל ורבותם מבני עם (המספר המשוער כ-50,000 נפש!).

זמן השתתפות בפסטיבל מספרי סיפורים, של יוסי אלף, ותכנית שלמה על תנועות הנוער הציוניות בהונגריה, שתיעיר ותוקלט לשידור בטלוויזיה, בסוכות, ה- 19 לאוקטובר, يوم ד' בשעה 18:00.

נשמח מאוד כי תביעו את תמייכתכם ותבוואו לצפות בהקלת התכנית שתיעיר בתיאטרון גבעתיים.

(עלות הקרטיס 80 ₪).

انا אשרו את השתתפותכם, ואני נתמם את נושא הקרטיסים והתשולם למעוניינים שבניכם.

בברכה,

דני בנשלום 050-7296800
יובל אלף 052-4482222

פסטיבל סיפורים

זהו"מ סוכות 13-24 באוקטובר

תיאטרון גבעתיים מנהל אמנותי יוסי אלף

23

הונגריה - הקרב על החיים 1944

סיפורן של תנועות הנוער הציוניות

יום ד' 19.10.16 ساعה 18:00

ארוען 118

דבר מופלא וחדר פעמי קרה בהיסטוריה של העם היהודי: צעירים פעלו במחתרת תנועות הנוער הציוניות בהונגריה, בעט הכיבוש הגרמני, העוז והצליחו להציג ממוחות בטעות רבבות בני עמנו. היה זה מאבק למען החיים, בתנאים בלתי אפשריים, תוך הסתמכות מודעת למען הצלת אחרים.

ובאו לשמעו את הסיפורים מפי אלה שעשו זאת ומפי הבנים הצעירים בהםיהם היגברים. גדלו על סיפורה של חנה סנש, עשוינו נכיר את גבורתם של חברי מחתרת תנועות הנוער הציוניות בהונגריה.

הזדמנות אחרונה ומיוחדת לקבל את הסיפורים ההיסטוריים מפי אלף ייצרו אותן. ארוע חובה!

מנחים: ניצה שאול, יוסי אלף. עט: דוד גור, יובל אלף. יהודית אשבל, עירית דגן, שרה ישראלי, זוהר ארנון. שירה: שולי נתן.

תיאטרון גבעתיים, דרך השלום פינת דרך יצחק רבין

הפקה: תיאטרון העם, טל. 03-5616124, פקס 03-5616088

כרטיסים: פשבר 8023 * 03-5745005 | קופה: 03-5730661

יריעות תקשורת רשות המקומות של המדינה | **רשות ב-**

ב-

הכרטיות גמאל גליס

אוכל שבא מהלב

הבואיקוס – לחמניות גבינה קטנות מהמטבח הטורקי/בולגרי (תלו依 את מי שואלים) של עינת ניל

המצרדים

- 1 חבית קמח טופח קטן (350 גרם)
1 קוטני
1 גבינה לבנה (אייזה אחוז שאתם אוהבים)
1 כוס גבינה צהובה מגוררת (אני בחרתי בקשקבול)
1 ביצה
100 גרם חמאה (חתוך לקוביות)
מלח
אופן ההכנה
לערבע יחיד את כל החומרים וליצור לחמניות קטנות.
(לחמניות ביס).

לערבעב ייחד את כל החומרים וליצור לחמניות קטנות.
(לחמניות ביס).

בדרכן נוספת: ליצור מספר גלילים, לעטוף כל אחד בנייר
נכחד ולהקפיא עד שמתaskaה מספיק ונוח לחיתוך. (ניתן
להycin את הבזק והגלאים גם יומם קודם, וביום האירוע
להוציא מהמkapיא, להפשיר מעט עד שנייתן לחתור בקהלות,
ולאפות).

*לשימים לב לא לחזור ذק מדי, כי אז יהו לכם קורחים ולא לך
מנניות... (למרות שגם זה יוצא נפלא. מניסיון...)

אפשר ורצוי לבודק מעל מעט שומשים/קצח/וכו. אפייה בתנור שחומם מרash ל-200 מעלות C- 25 דקות, עד

"אני אוהבת להגיש את הבואיקוס לצד פלטת ירחות רעננה
ומטבלי יוגרטן, או גבינה עם עשבי תיבול".

בתיאבון !

| גליה אנדי פונטרמווי yarongalia1@gmail.com
| עינת ניל einat216@gmail.com

גליה אנדי פונטרМОלי

גלאגולו של בואיקוס...

הכל החל כשתינו, הופעה ערבית אחד בפתחה של עוד ישיבה עלייה של צוות ההכנות של חניגות ה 70 לקיבוץ, כשבדה צלהת עמוסה בזואיקום חמימים ולווהתיים, שmailtoו את חדר הקריאה במועדון בריח נפלא. תוך שניות לא נותר זכר מהמאפה הנפלא הזה... **אורלי שלם**, שחקנית החיזוק שבסירות, הספיקה ושמרה כמה בזואיקום אצלה במיפוי קטנה, ומירהה להביא להוריהם שייהנו גם הם מהטוב הזה. **רותי יהודה אילן** – התעלפו! תוך שניות קיבלה מרבית

טפפון, "להשיג מיד את המתכוון מעינת גול"!¹ בנות ביתנו, **רויות ומרב**, חשבו שעם הצלחה כזו מושחררת, מה שרך קומץ אנשיים קתין הינה? ואלה, נשגר את המתכוון לכל הקיבוץ... איז אצתי רצתי להיפגש עם עינית, והנה לפניים, לפני המצריכים והכמויות, גם קצת על הב�ורה שמתכוון במחאה בוגרלא בזב

האמת היא, שאות עינת הcartoon לפני מספר שנים בפגש הראשון שלי "מנה חמה לילדת", וכבר אז גונבה לאוזני שמדוברת שאין על המטיעמים שליה... (בישולים וביחוד עוגות).
באוטו מפגש עימה זכיתי לטעימות, ומאז התמכרת לי ☺
שופט גרבך ברכזון גרביך פשיטות גושאקה לילן גרביך של רביב

ענין גזה בהעון כבר 9 שנים, נשאה יוסי, (בגמ ש' ו/or וסלבה דולבורד), ואמא לאיתמר בן השנתאים וקצת. את יוסי הираה כששבחו יחד ב"פול' קפה", לימם "לה פAMILיה", של מתן מל, ומוא לא נפהוז...
עינת מרגנשה מאוד מוחברת לקיבוץ ולקהילה, ונחנית לעבוד כמדריכה של הילדיים במרכזו בהעון, וב"פאב שמאנ" המיחוד, שם היא מאוד אוהבת לפגוש את החבריה פיתר מרוגרים...

לשםחתה, קיימת בקיבוץ פעילות קהילתית מborgת, בה
 לוקחות חלק חברות ותושבות הקיבוץ.

"וְאַחֲרֵנוּ זֶה קָהִילָה מְחַבֶּקֶת", בָּה אָנָה פָּעַלְהָ וְנוֹזְבָּה מִכֶּן
רְגָעֵי נִשְׁמָחָה תָּמִיד לְחֶבְרִים וּמִתְּחָרְבָּת מִתְּנִדְבָּרים חֲדַשִּׁים/וְתִּשְׁעִים
צָרְפָּוּ, כָּל אֶחָד וְאֶחָת בָּמה שִׁיכּוֹלִים לְתָהֳרָם...
הַפְּרוֹיָקֶט הַשְׁנִי, מַקְסִים בָּעֵינֵינוּ, שָׁאָנוּ אֶחָדָה בְּקִיבּוֹץ - "מִנָּה
חַמָּה לְיוֹלָדָת", בָּוּ זָכוֹה הַיוֹלָדָת, מִלְבָד הַיְלָוד הַחֲדָשָׁה, גַּם
לְחַדּוּשׁ שֶׁל בִּישׁוּלִים וְחוֹבּוק מִתְּחָרְבָּת הַקִּיבּוֹץ המִתְּנִדְבָּרָה....
וְלֹאָיו"

והנה הנענו לרגע המרנגש - היכינו את המוצרבים והתחלו לאפות את הבואיקוס!!!

הברזייה

מזל טוב גדול
לרננה וניא (רביד) דרור
להולדת **טלי**
אח לנעם המתוק
ונין לסייע רבים חנה ואברמייקו רביד

שמעוזה ושבועון באולמי בוגטונ...

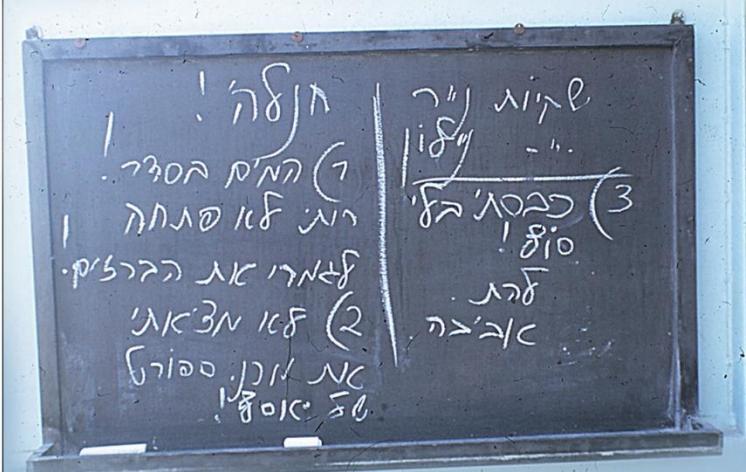
עליזה ולאסא באומר
ההורם המאושרם
לאחים איתמר, עטליה ואוריה
ברכות חממות לרנגן נישואין
ג'ויי ואכיתור

לסבתא קורין וסבא צביבי שמרר הנרגשים
לאחות אביטל והמשפחה
להורים הטריים והמאושרים
נעעה ואליישע שמרר
המן מזל טוב ושמחה רבה
עם הולדת שאשה ג'וניור **אריאו**

שאפו גדול וברכות חממות **להקת העוגן**,
על ההופעה המרשימה והמושכלת,
במסגרת פסטיבל "גשרים בנחל".
המשךו לככבר מעל בימות ישראל,
ואל תחדלו לשיר לעולם.
DOUZE POINTS יש לכם תמיד מכל
ולדי וחברי העוגן!

מי אני ומה שמי?

ליורה וויסקה אנם

אייפה נמצאה הלוח?
מי כתב את הכתוב?

הט' פא'

שמעה, ליקטה והביאה לדפוס:

אילת ענבר

יאיר 25: (הַרְמֵגָן) (4), א' 20, א' 20, א' 20
יג' : יא' 20 וע' פֶּרְזִיעָךְ (הַרְמֵגָן), ל' 20, י' 20
רכבתן: י' 20 כחיה. (6, י' 20 ר' 20).
רכבתן: צ' 20 ר' 22 ע' 20.
א' 20 א' 20 : הַלְּגָעָה ע' 20 ע' 20.
יאיר: י' 20 מ' 20 ק' 20 נ' 20.

איך הולך: "ולען גביהים
בגן המ לאו לאו לאו?"
ולען: "...עשרות..."
איך: "...הוון עזרות ברקע..."
ולען: "...התקומתי לאו לאו"

רשות (4.5) ניר דיק
א. קבוצת כרכובים
ב. קבוצת מושגים
ג. קבוצת מושגים
ד. קבוצת מושגים

אילת ענבר | ayin10000@gmail.com

ישראל פוקס

פירות אקזוטיים תמיד מסקריםים. בצדות סובב העוגן, אי אפשר לפספס את הפרי האדום, דמוי בלוט שמנמן, המוצא מסתור בין עלי צמח הנני, ירוק עד קוצני, ברוחבי השכונה החדשה, הנקרא **"קרישה נдолת פרי"**.

לא פעם אני מופתע מחדש ששכנים, ילדים וידדים, לא יודעים שהופיע הזה, הגדל בוגריה, הוא אכיל, וטעמו מיוחד.
אם החלטתם לאכול את הפרי, הקפידו לקטוף אותו כאשר הוא בשיא בשלותו, אדום אדום, באופן שלא ניגר ממנו בעט
הקייטי "נוול חלבוי".

השיכ פיתח לו מערכת הישרות מעוניינת בדמות קזים המננים על הפרי בפני מינימום חיים דוגמת דררות החוממות כל פרי בשל שנדל אשלנו בחזר.

לאחרונה הינה לנו האמא של דורית גדייש, ריבת מהפרי המסקון – טעם מעניין, חמוץ מותוק. הצמח פורח ונוטן פירותיו כמעט לאורך כל השנה. הפריחה לבנה וריחנית. ריח המזכיר את פריחת היסמין. יש הסבורות שאכללת הפרי מוגעת בריחת פידו ולפיה פולמות מרפא המרכיבות אול' ארקטית ימית.

האהבות של

שירת חגי

חו"ל

ברצלונה או ניו יורק? פעמיים היינו עם הילדים בארץ"ב, וזה לא משתווה לשום דבר!

אל תתפזרו, אריה"ב זה הדבר!!!

חנות אהובה

"עדיקה", "טוף שופ". מחוסר זמן אני קונה המן באינטרנט. לעיתים רוחקות אני מוצאת את עצמי בקניון, רק כי הבנות דוחפות אותי לשם... וכשכבר אנחנו שם... אז זה מאוד מסוכן.

המשפחה שלי

אני אוהבת ילדים שלי את הכל! הם הילדים הכי מרגנשיים בעולם, הם טובים לב, תמיד חאים גם את الآخر, הם גדלו להיות אנשים טובים זהה בענייני הcé חשוב! מעבר לזה שהם כל כך יפים ומוסחרים.

בעידו אני אוהבת את יכולת לשלב את הקריירה ואת שלל יעיסוקיו מלבד לוטר על כלום, ובכל זאת לשים את המשפחה במקום הראשון! הוא יוריד שבילינו את הירוח. משפטת בסודות ובלבטים שלי את בעלי, הוא החבר הכי טוב שלי.

בעל חיים

אהובת רק את הקטורי הכלב hei רגינש וחתין עמוק, כמו בעלי.

טיול משפחתי

הטיולים המשפחתיים עם המשפחה המורחבת, חמולה של 30 איש יוצאים לטווילים או בשטח או בחו"ל, צריך לעבוד דוחף על הטויל הבא!

בת 42, נשואה לעידן ואמא של תום (씨תה י"ב), גניה (씨תה ט') ודניאל (씨תה ז').
עובדת כקונסילנט בחברת "קורניצ'ט דיגיטל" כ 4 שנים.

יום שלישי

אהובת לעשות את הבית נקי, זה קודש!
כל! או להתחיל את היום או לסימנו אצל יקי הספרית. חובבה!
ומעבר לזה...יום רגוע עם הילדים ועידו - זה מושלם.

חניות בית

בעיקר באינטרנט, "שפודל או ליין"-
עבדות צוות של עידן ושלי.

מדף מועדף בספר

אין דבר זהה, לא אוהבת סופרים ואם כבר מגיעה לשם... אז עדיף כמה שייתר מהר ולא להתעכב ליד שום מדף.

בשר

רק אצל "הבשר של ניר" בכרח חיים -
מספר 1 בעמק, בשר מעולה ושירות עם חיים!

כשר

פילאטיס פעמיים בשבוע ב"נקודות איזון", ברופין. משתדרת מאד מאד...
מנסה למצוא זגן ממש להליכות- לא ממש חולר..

קפה

אהובת לשות קפה הפור חלש. בית הקפה המומלץ שלי, למרות שלא יושבת הרבה בביטחון קפה..

כשכבר כן נגשחת עם החברות הטובות בשישי בוקר, או ברמת אביב בקפה טווקין, משלימות פערם..

אבל הקפה הcé טעים, זה שעשו
תחשוה של חופש?... סנפרדי!

פתרונות מי אני ומה שמי

לוח התקשרות במכבסה

לפני שהקיבוצנו הופרט, פעלת מככשה משותפת שטיפלה בכביסה של כל תושבי הקיבוץ. כל משפחה דאגה לפזר את הכביסה המולוכת לתאים מוגדרים בחדרון צר ואחר שהוא מחובר למככשה. פעמים רבות היה צריך להתלבט - בגין זה מתאים ל"סינטטי" או ל"צבעוני"? ואחר - ל"עבודה" או ל"כותנה"?

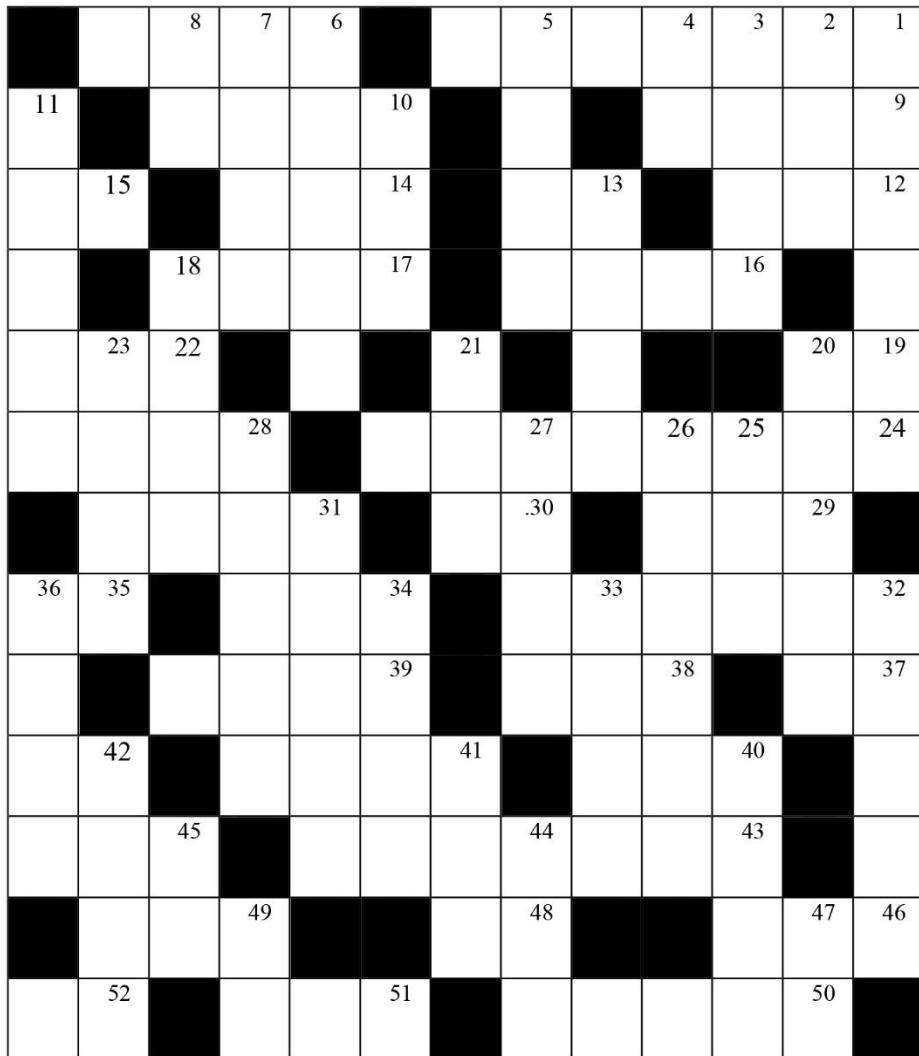
תמיד אפשר היה לסמוך על הכבסות שיטפלו בכביסה ביד נאמנה.

את הכביסה הנקייה מצאנו בהתאם ב"מחסן הבגדים" - מגוצת, מקופה ומריחת נפלא מניקיון. כתוב היד שעל הלוח, שיר **לאביבה אמסטרדם** זיל, שהיתה מנהלת המככשה במשך שנים רבות, והיא מידעת את **חנה'לה שמחוני** עובדת המככשה המסורתית, שלא תdag, **רותי אילן**, שנם עבדה שנים רבות במככשה - לא פתחה לנMRI את הברחים, והמכנסיים של **אסף אמסטרדם** טרם נמצאו...

תשבץ

דינה ווינט

משמעות: 1. בתוכלי, קדמוני, 2. לא זה .. משחו ... 3. תוקעים בו
בימים היפוריים, 4. גבעה גבוהה, 5. שם מהתנ"ך - ... היורעא
לי, 6. עוד מחני תשרי, 7. אמצע, 8. מטבח יפני, 10. אביזר
בד, תפור במכנסיים, 11. פורחים בסוף הקיץ, מברשים את
בוא הסתיו, 13. מדי יום, 18. קיבוץ באזור ירושלים, 20. ארץ
באיופה, 21. ריק חירף, 23. ביטוי: אני אוהב ...., 25. ננד,
26. תפילה ביום כיפור (4,2), 27. חיית טרף מהירה, 28. שם
פרטיש של שחן ונם של זמר ישראלי, 31. שם של בת, יש גם
בלקבוץ, 32. כל אחד מענפי התרבות, יצירה, 33. שם של בת,
34. סוג של ויסקי, 36. הרצתה, 40. לא נמצאה, נעלמה, 41.
ישר, הנון, 42. שבר, ריסק, 44. מטע זיתים או ענבים, 45. קיר
מים, 47. אץ, הולך מהר, 49. אדם.

פתרונות: 1. החג המתקרב אליו לטובה (4,3), 6. העונה הזאת,
9. הפוך מקדימה, 10. צד, 12. חומר שנולד מעצים אחדים,
למשל מהאורן, 13. אחת האותיות באנגלית, 14. ורביצו... 15,
יררים מהקשת, 16. חברות, 17. בונים אותה וושבים בה,
באחד מהחנים הקרביים, 19. כל מאר, 22. שאלים אותו
באנגדות: "מי היפה בכל העיר...?", 24. ועוד לאחר ראש
השנה (5,3), 28. עם, 29. אחד התווים, 30. ישן, 31. עיר
דרומית, 32. סוג של צפחת, 34. שקר, חסר ערך, 35. מילת
הסכמה, 37. מילת שאלה, 38. בענה - לא יצאלה, 39. שם
עברית = הוא ישיר, 40. החלק העיקרי, 41. גדור, 42. מילת
זירוז, 43. מקום חדש לתפילה (5,3), 45. כל דם, 46. ריק
בריא, 48. אחד התווים, 49. ריח התפשט באוויר, 50. אמצע
היום, 51. תנובת הדבורה, 52. ביום כיפור הוא לא אוכל,
הוא...

